

domstilsælde og paa Understøttelse, naar han kommer til Stade. — Altsaa foreslaaer Udvalget den under „Vedligeholdelse“ anførte Sum nedsat med 301×18 Rd. eller 5,418 Rd.

14) (u. 1. g.) Almindelige Udgifter. a. Almindelige Udgifter ere forøgede med 1,500 Rd. mod forrige Aar. Anm. Pag. 16 indeholder Oplysning herom, af hvilke det sees, at der er foreslaaet en Forhøielse af 350 Rd. til Skrive- og Tegnmaterialier samt til Contoirholdsudgifter. Det maa være Udvalget paafaldende, at Contoirholdsudgifterne stige samtidigt med, at Arbeidernes Omfang og Betydning formindstes. Det har dog ikke villet foreslaae Forandring i denne Henseende, da det maa antages, at en Omdannelse af den hele Bet-
 besyrelse er nærførestaaende, eftersom det hele Veinet snart er færdigt.

15) Under samme Post er der opført — under det urigtige Navn „Pensioner“ — Understøttelser til Enkerne efter tvende Vetoplynsmand. Udvalget foreslaaer Thinget at bevilge den forlangte Understøttelse for Finantsaaret 1859—60, men maa dog henlede Regeringens Opmærksomhed paa, at Vedkommende ikke have lovbekemt Adkomst til saadan Understøttelse. Det formener tillige, at disse Understøttelser ikke tør forventes at ville vedblive, medmindre det ved Forelæggelsen af næste Finantslov bliver oplyst, at Vedkommende ere trængende; hvilken Alder de selv og deres Børn have; og, hvad Kriels Enke angaaer, om hun indgif Egtelskab med Kriel før eller efter hans Afstedigelse.

u. 2. Jernbanevæsenet.

16) (u. 2. β.). Finantsudvalget har allerede i de to sidste Finantsaar henledet Thingets Opmærksomhed paa den uheldige Stilling, hvori Kongeriget staar som Rentegarant for den sjællandske Jernbane. Saalænge dennes Virksomhed var ny, har det dog meent at burde ytre sig med stor Tilbageholdenhed, og har navnlig saaledes i sin Betænkning over Finantslovsforslaget for 1858—59 indskrænket sig til at henlede Ministeriets Opmærksomhed paa det Hensigtsmæssige i at benytte Commissarij Control til saavidt muligt at holde Udgiften indenfor rimelige Grændser. Paa den ene Side nærede man nemlig det Haab, at Indtægterne snart skulde vore, hvortil man ansaae sig saa meget mere berettiget, som de virkelig en Tid steg, man tør vel sige over Forventning. Paa den anden Side antog man, at Besyrelsen vilde see sig istand til at lade indtræde betydelige Indskrænkninger i Driftsomkostningerne, naar den havde overvundet de store Vanskeligheder, der unægtelig ere forbundne med at sætte en saa omfattende Drift i Virksomhed, og naar den havde faaet større Øvelse og Erfaring.

At den første af disse Forhaabninger aldeles er bristet, vil Thinget see af Følgende:

Efter Regnskabet har i 1857 Indtægten været . . . . . 600,952 Rd. 34 s.
 medens Udgiften (den garanterede Rente iberegnet) androg . 661,306 — 60 s.

altsaa er Tilskudet for 1857 . . . . . 60,354 Rd. 26 s.

I de 9 første Maaneder af 1858 har Indtægten, sammenholdt med Indtægten i 1857, fallet sig saaledes: